

[Henry Christensen.]

tede og enkelte andre grupper. Også det skal betales, pengene kan ikke tages ud af luften. Det har hr. Anker Jørgensen og socialdemokratiet været enige i, og derfor må man også vedstå virkningerne af den politik, man selv har været tilhænger af.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger også har gjort det klart, at mit parti ikke vil kunne stemme for den dagsorden, hr. Anker Jørgensen på sit partis vegne har foreslået. Vi agter at stemme imod.

Niels Helveg Petersen: Jeg tror, det kan være rigtigt, som hr. Anker Jørgensen sagde, at der i denne diskussion er megen psykologi. Jeg tror også, der er betydelig mere psykologi, end der er realiteter.

Vi diskuterer reallønsudviklingen. Jeg har kritiseret, at man ikke fra socialdemokratisk side har opstillet et samlet regnestykke over, hvorledes man opfatter faldet i reallønsudviklingen. Samtidig med at man ikke har opstillet et sådant samlet regnestykke, der kan give os en reel mulighed for at argumentere og se, om regnestykket kan holde, kører man videre, som hr. Kampmann gør det i dag, med påstande, som man ikke dokumenterer.

Hr. Anker Jørgensen siger her i anden omgang, at det er meget sandsynligt, at reallønnen vil falde. Jeg vil indrømme, at jeg ikke kan sige, at det ikke kan ske; men der er dog en afgrund til forskel på det, hr. Anker Jørgensen siger her i salen, og så det, vi hører rundt omkring. Hr. Kampmann siger jo ikke, at det er meget sandsynligt, han siger: den disponible realløn er stærkt faldende i 1970; der bliver et stort fald i den disponible realløn i år, så der er virkelig noget at frygte i 1970. Det vil jeg kritisere socialdemokratiet for. Dermed bidrager man selv til at skabe det psykologiske problem, man her kommer og påberåber sig. Det er ikke mærkeligt, at det bliver til en diskussion om psykologi og ikke om realiteter, når man ikke selv vil lægge realiteterne frem.

Det er rigtigt, at man i udvalget har haft en diskussion om reallønsudviklingen; den skal jeg ikke referere her, for det første må jeg ikke, for det andet kan jeg ikke huske den i enkeltheder. Men man har ikke præsenteret for os et samlet regnestykke, og det synes jeg egentlig vi har krav på; det kunne være interessant at få det præsenteret.

Hvad angår de eksempler på skatteudviklingen, som hr. Anker Jørgensen nævner, synes jeg, man skal være klar over, hvad der er forudsætningen for de regnestykker. Forudsætningen er for det første, at det er samlet skat; regnestykkerne omfatter også kommuneskat og folkepensionsbidrag; det er altså ikke statsskatten, der tager det hele, kommunerne får også deres. Dernæst er der tale om udskrivning af en statsskat efter nøjagtig den hidtidige skala minus 5 pct. For det tredje er alle beregninger foretaget ud fra den forudsætning, at der er tale om en gennemsnitlig indkomststigning. Endelig er der det efter min opfattelse virkelig kritisable i hr. Anker Jørgensens taleksempl, at hr. Anker Jørgensen anvender springet fra 1968 til 1970, hvor det korrekte havde været at sammenligne med, hvad der skulle have været betalt i 1969, og hvad der så skulle betales i 1970. Stigningen fra 1969 til 1970 må dog være mere relevant i denne diskussion end stigningen fra 1968 til 1970.

Hvad byrdefordelingen angår, blev det ikke anfægtet, at de tal, vi har fået i udvalget, var rigtige, så jeg skal kun gentage, at det af dette materiale klart fremgår, at der er en mindre spredning i den kommunale beskatning, end der tidligere har været, også en mindre spredning som følge af byrdefordelingsreformen. Må jeg så videre sige, at en diskussion bare om kommunale beskatningsprocenter i virkeligheden ikke siger så meget om byrdefordelingen. Byrdefordelingen er ikke bare et spørgsmål om den kommunale indkomstskat, men må også, hvis sammenligningerne skal være reelle, bygge på en afvejning af amtskommu-